

ΠΙΝΑΞ ΠΑΡΑΠΟΜΠΩΝ.

Λεξικά, όνομαστικά κ. τ. τ.

- Κωνστ. Βαρδάτη, γαλλοελλην. λεξ. 60.
 † Karl Weigel, γερμανοαπλορρωμαϊκόν λεξ. 1796.
 Γ. Βεντότη, λεξ. τρίγλωσσον Γαλ. Ἴταλ. καὶ Ῥωμαϊκῆς διαλέκτου, 1790.
 † Πέτρου Χ. Βέρου καὶ Ἰωάν. Μ. Ἰαννούλη όνομαστικόν Ἑλληνικόν, 28.
 Δ. Μ. Βίκη, Λεξ. Ἑλλ. Νομοθεσίας, 38.
 Ἄγγελου Σ. Βλάχου Λεξ. ἑλληνογαλλικόν 71 καὶ 97.
 Σκαρλάτου Δ. Βυζαντίου Λεξ. νεοελλην. διαλέκτου, 35.
 Σκαρλάτου Δ. Βυζαντίου Λεξ. τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, 52. (ἐν ἔρμην. λέξεων.)
 Σκαρλάτου Δ. Βυζαντίου Λεξ. γαλλοελληνικόν καὶ ἑλληνογαλλικόν, 46 καὶ 56.
 Ἀνθίμου Γαζῆ Λεξ. ἑλληνικῆς γλώσσης, 35 (ἐν ἔρμην. λέξ.)
 Ἄντων. Ν. Γιανναρ(ά)κη Λεξ. γερμανο-νεοελληνικόν, 83.
 Ἄντων. Ν. Γιάνναρη Λεξ. ἑλλην. γλώσσης, 89 (ἐν ἔρμην. λέξ.)
 F. D. Dehéque Λεξ. γραικογαλλικ. 25.
 Ἐγκυκλοπαιδικόν Λεξ. (ἐπιμελ. Ν. Γ. Πολίτου καὶ Οἰκονομείου Ἐπιτροπ.) 89 - 98.
 Γρηγορ. Γ. Ζαλίχογλου Λεξ. γαλ. γλώσ. 09.
 Ἄντ. Θ. Ἠπίτου Λεξ. στρατ. ὄρων 95, 96.
 Γ. Θεοχαροπούλου Ὀνομαστικόν τετράγλωσσον, 34.
 Νικολ. Κοντοπούλου Λεξ. ἑλληνογαλ. 89.
 Ἄνδρ. Κορδέλλα όνομαστικόν ἐπιστημον. ὄρων. 83.
 Γεωργίου Κωνσταντίνου ἐξ Ἰωαννίνων Λεξ. τετράγλωσσον, 1757.
 Ἰ. Λάουνδς, Λεξ. ἑβραϊκονεοελληνικόν τῆς παλαιᾶς Διαθήκης, 42.
 Γ. Π. Λασκαρίδου καὶ Λ. Μυριανθέως ἑλλην. Λεξ. 82.
 Em. Legrand Λεξ. 82.
 Λεξ. νομοτεχνικόν Ἰταλοελληνικόν, 40. †
 Ὀνοματολόγιον ναυτικόν, 50 καὶ 84 (Λ. Παλάσκας, Ἀ. Κουμελά καὶ Φιλ. Ἰωάννου Ἄ. Ρ. Ῥαγκαβῆ, Ἀ. Σαμουράκη, Ἰ. Ν. Λεβαδέως Γαλλοελληνικόν Λεξ. 42, (= Ρ. Σ. Α. λεξ.) †
 Μ. Γ. Σχινᾶ καὶ Ἰ. Ν. Λεβαδέως γαλλοελληνικόν Λεξ. 61.
 Joh. Franz γερμανοελληνικόν Λεξ. 38. †
 Γρηγ. Ἄλ. Χαντζερῆ λεξ. τῶν στρατιωτ. ἐπιστημῶν καὶ τεχνῶν, 47.
 Γρηγ. Ἄλ. Χαντζερῆ σκευολόγιον στρατιωτικόν, 70.

Ὄνόματα.

- Α
- Ἰωάννης Ἀβράμιος, 1692, 1709.
 Ἀγαθάγγελος Ἀδριανουπόλεως καὶ Πατριάρχης, 30.
 Ἀγαθάγγελος πρώην Καισαρείας, 41.
 Ἀχιλλεὺς Ἀγαθόνικος, 90.
 Χρῆστος Ἀγγελάκης, ὕφ. Πανεπ.
 Γεώργ. Ἰ. Ἀγγελόπουλος, 91, 94.
 Ἥλιος Ἰ. Ἀγγελόπουλος, 98.
 Θρασύβ. Ἀγγελόπουλος Ἀθάνατος, 94.
 Μ. Ἀγγελόπουλος Ἀθάνατος, 89.
 Νικόδημος Ἀγιορείτης, 1794, 1821.
 Ἀγρίκολας ἐν Ἀκροπ. 88. (ψευδώνυμ.)
 Ἰωάννης Ἀδάμης, 1772.
 Κ. Ἀδοσίδης, 47.

